

[Svend Nielsen.]

har været mellem de civile Elementer i Modstandsbevægelsen og Officererne, er jeg overbevist om, at vi i Dag har et virkelig godt Grundlag for at faa skabt denne Kontakt. Det er ligeledes min Opfattelse, at der inden for Modstandsbevægelsen, som ogsaa vi inden for vort Parti tillader os at takke for den ydede Indsats, findes udmærkede Kræfter, som man ubetinget bør tage Hensyn til, naar Landets Hær skal genopbygges. Det er udmærket, at der gives de unge, som har Lyst og Evne til at fortsætte, Mulighed for at indtræde som frivillige i Hæren, men jeg finder det ligeledes ønskeligt, at man undersøger, om det ikke ogsaa vilde være muligt, maaske paa Statens Bekostning, at lade nogle af disse unge faa en saadan Uddannelse, at de kan fortsætte inden for Hæren og blive Officerer. Jeg er vidende om, at der i alt Fald findes en Del sund Ungdom, der ønsker at gaa denne Vej, men en hel Del af dem er paa Grund af deres økonomiske Forhold afskaaret fra at faa denne Uddannelse. Jeg vil henstille til den højtærede Forsvarsminister at undersøge, om man ikke ad den Vej kan tilføre Officerskorpset nyt og — maa det maaske være mig tilladt at sige — frisk Blod.

Det er udmærket, at man takker Modstandsbevægelsen — den fortjener det —, men jeg tror ogsaa, det vilde glæde de mange, der har været med, om der kunde blive taget et vist Hensyn til berettigede Ønsker i den her nævnte Retning.

Jeg vil paa mit Partis Vegne give Tilslutning til dette Lovforslags snarlige Genemførelse.

Hoff: Det Lovforslag, som her er fremsat for det høje Ting, er Forslag til en Bemyndigelseslov, og Bemyndigelseslove er jo et Begreb, der har en noget suspekt Klang i vore Øren fra de Aar, der er gaaet, men i dette Tilfælde har jeg ikke nogen som helst Skrupler, saa meget mindre som Forsvarsministerens Person og hans Forhold til Frihedsbevægelsen er os en tilstrækkelig Borgen for, at vi kan gaa med til Gennemførelsen af denne Bemyndigelseslov. Vi nærer en levende Interesse for dansk Forsvar, idet vi tror, at der kun er Mulighed for, at det danske Folk kan bestaa som et frit og selvstændigt Folk, hvis det ejer Vilje og Evne til at kæmpe for sin Frihed og Uafhængighed, og vi udtrykker samtidig vor Glæde over Lovens Bestemmelse i § 1, Stk. 2, som aabner Adgang for særligt egnede Frihedskæmpere til at blive fast knyttet til den danske Hær og Flaade —

ikke for Frihedskæmpernes, men for Hærens og Flaadens Skyld. Begivenheder under Frihedskampen har tydeligt vist os, at der blandt dem, der arbejdede i Modstandsbevægelsen, fandtes Mænd af saadanne Kvalifikationer, at det ikke alene vil være en Fordel for Hær og Flaade at sikre sig disse Mænd, men jeg tør hævde, at vort fremtidige Forsvar ikke har Raad til at undvære dem. I det hele taget har Frihedskampen været en udmærket Vejleder for Valget af Personel til en kommende Hær og Flaade, idet man tør formode, at der ikke blandt dem, der har holdt sig uden for Kampen, findes nogen, som vil være af Værdi for Danmarks fremtidige Forsvar.

Men Billedet bliver ikke fuldstændigt, før det nævnes, at der desværre inden for Hærens og Flaadens Rammer fandtes Mænd, som ikke var deres Opgave voksen, som svigtede under Begivenhederne den 29. August eller den derefter følgende Fase af Frihedskampen. For at skabe fuld Tillid til vort fremtidige Forsvar — og det er en uomgængelig Nødvendighed, at der skabes fuld Tillid — og af Hensyn til de mange danske Befalingsmænd, der kendte og fulgte deres Ansvar, maa man foruden at knytte de bedst egnede Frihedskæmpere til Værnene samtidig sørge for til Bunds at fjerne dem, der svigtede.

I øvrigt vil jeg slutte mig til det ærede Medlem Hr. Westermanns Bemærkninger angaaende Antallet af indkaldte og de frivillige Korps, men jeg gaar ud fra, at Hærloven af 1937 ikke vil faa lang Varighed, efter at der har været afholdt Valg herhjemme. Tiden fra nu til Valget kan gaa med blot at udfylde Kadrene efter den gamle Hærlov, og længere kan vi næppe regne med at naa i den Tid.

Med disse Ord vil jeg tilsige vort Partis Støtte til det foreliggende Lovforslag.

Oluf Pedersen: Den højtærede Forsvarsministers Tak til Frihedskæmperne vil jeg gerne understrege; de myldrede jo frem, denne underjordiske Hær af Politifolk, baade selve vort Politi, som Slynglerne havde taget fra os, saa at Forbryderbanderne næsten fik frit Spil her i Landet, og alle Politiets gode Hjælpere. De mødte frem uden Betaling, de løb fra deres Arbejde, ene besjælede af den Tanke at klare det farlige Job med at mestre de Besværligheder, som opstod ved Overgangen fra Krig til Fred. Det fortjener de Tak for, og alle dem, der har mistet Forsørgere enten ved selve denne Overgang eller tidligere under Krigen, skal der sørges rundeligt for, det vil mit Parti